

jeneho, ale naš khornych wschitkich: našeho sbóžnika Jesona
Khrysta; teho dla šmy tež tutu knižku Bethesda pomjenili.

O podajmy šo k njemu, šwojemu dobremu lěkarjej,
a wobrocźmy šo na jeho šmilnu wutrobu s wěrjazy
nutrnyimi modlitwami. Bjećće tutu knižku do rukow, wy,
kiž na khorokožu sdyhujecće, wy, kiž wooko khorokoža
stejicće; a njech budže wascha modlitwa temu Knjesej
špodobna.

Wy dostawacće tutu knižku, lubi Šerbjo, jako wošebity
wotečičec s „Domjazeho wołtarja“ knjesa fararja Zmišča,
po kotrehož pscheczelnej porucźnosći šym jón wobstarał.
Kaž bu mi psches Božu hnadu hižom hušczišcho spožcžene,
k tebi, mój horzolubowany šerbški ludo, rtnje porucžecž,
taš cžinju to jowle přeni raš pišnje. Našch Knjes Jesuš
chzył tuto małe džělo w šwojej winizy žohnowacž, wón
wošchew waš, wy khoru, wón budž s nami wschitkimi!
Šamjen.

W Lipsku, džěn 16. winowza 1884.

Jan Wałtař,

tón cžaš stud. theol.